

בעניין:

עמותת הקנאביס הרפואי, ע"ר 580634582

באמצעות משרד עוה"ד יסמין מזרחי

ע"י עוה"ד יסמין מזרחי

בית דן- אביב, רח' המלאכה 8 כניסה ב' קומה 1

ת.ד. 8565 א.ת. פולג נתניה

טל: 09-7730924; פקס: 09-7730925

ועל-ידי עוה"ד מרים בריינין

מרחוב אבן גבירול 30, תל אביב

טל: 054-7570757; פקס: 03-6515575

העותרת

- נ ג ד -

1. משרד הבריאות – שר הבריאות, סגנו – והיק"ר

2. משרד החקלאות ופיתוח הכפר – שר החקלאות

על-ידי פרקליטות המדינה, משרד המשפטים

מרחוב צלאח א-דין 31, ירושלים

טל: 02-6466590; פקס: 02-6467011

המשיבים

3. תיקון עולם בע"מ, ח.פ. 514263771

על-ידי ב"כ עו"ד רועי בלכר ו/או מוהנד נאסר ו/או עדי עמית

ממשרד קריספין, רובינשטיין, בלכר ושות'

מגדל ב.ס.ר. 4, רח' מצדה 7, בני ברק, 5126112

טל: 073-3202021; פקס: 073-320231

דוא"ל: royb@krb.co.il

4. בזלת נחושטן בע"מ, ח.פ. 514287697

על-ידי ב"כ עו"ד עופר שפירא ו/או טל פרג'ון

ממשרד עוה"ד שבלת ושות'

מרחוב ברקוביץ' 4, מגדל המוזיאון, תל אביב 64238

טל: 03-7778333; פקס: 03-7778444

5. הסתדרות הרוקחים בישראל, ע"ר 580017341

על-ידי ב"כ עו"ד איל פלום

מגדל ב.ס.ר. 3, רחוב כנרת 5, בני ברק, 5126237

טל: 03-5627000; פקס: 03-5628000

6. ברף אוף לייף ישראל בע"מ, ח.פ. 515517456

על-ידי ב"כ עו"ד רועי פדל או יונתן ניסנהויז

ממשרד גולדפרב זליגמן ושות'

מרחוב יגאל אלון 98, תל אביב 67891

טל: 03-6089941; פקס: 03-6089861

7. ארגון הרוקחות בישראל, ע"ר 580288553

על-ידי ב"כ זוהר יהלום

הרצוג פוקס נאמן עורכי דין

מבית אסיה, רחוב ויצמן 4, תל אביב 6423904

טל: 03-6925992/3; פקס: 03-6966464

8. בטר CannPharmacutica בע"מ

ע"י עוה"ד רונן ברק

מרח' אבא הילל סילבר 14 רמת גן 5250607

טל: 03-7515656; פקס: 03-7515654

9. קנדוק בע"מ

10. פוקוס צמחי מרפא בע"מ
משיבות 9 ו-10 על ידי עו"ד רועי בלכר
ו/או עו"ד נגה רובינשטיין ו/או עו"ד מוהנד נאסר ו/או
עו"ד עדי עמיתי ממשרד עוה"ד קריספין, רובינשטיין, בלכר ושות'
מגדל ב.ס.ר. 4, רח' מצדה 7, בני ברק, 5126112
טל: 073-3202021; פקס: 073-320231
דוא"ל: royb@kreb.co.il

תגובה דחופה לבקשת המשיבה 9 לחזור בה מבקשתה לקיום דיון ולמתן הוראות למשיב 1 מיום 12/12/2019 ובקשה למתן הוראות למשיבה 9

העותרת מתכבדת בזאת להגיש תגובה דחופה בגין בקשת המשיבות 9 לחזור בה מבקשתה מיום 12.12.2019 לקיום דיון דחוף ולמתן הוראות למשיב 1 בגין מניעתו מהמשיבות 9 ו-10 לקיים את הוראות צו הביניים מיום 6.10.2019 (להלן: "הצו השיפוטי המחייב"), כפי שבא ברישא לבקשה המשיבות 9 ו 10 כאמור.

כבר כעת מבקשת העותרת לטעון, כי היא מתנגדת לחזרתה זו של המשיבה 9 מבקשתה מיום 12.12.2019, ומבקשת את ירידתו של כבוד בית המשפט לחקר העניין, וזאת לאור העובדה כי דבר לא השתנה מיום הגישה המשיבה 9 בקשתה למתן הוראות ועד ליום בו ביקשה למשוך בקשה זו (12/12/2019-17/12/2019) וטענותיה בבקשתה מיום 12/12/2019 בעיני עומדות מכאן – ולאור חשש כבד כי ביסוד בקשתה מיום 17/12/2019 למשוך בקשה מיום 12/12/2019 עומדים לחצים אסורים מצד הרגולטור, הוא המשיב 1; וכן ובהינתן כי המשיבה 9 עודנה ממתינה לאישורו של המשיב 1 את רישונה לעסוק במסגרת האסדרה החדשה; וכן מאחר ומהמשיבה 9 הגישה בקשתה מיום 17/12/2019 למשוך בקשתה מיום 12/12/2019 באופן מאוד לקוני ובלא כל נימוק בהסבר, אף בלא צירוף תצהיר כדין.

לאור האמור, מתבקש כבוד בית המשפט להורות למשיבה 9 להגיש בקשתה זו למשיכת בקשתה מיום 12/12/2019 כשהיא נתמכת בתצהיר כדין, ומנומקת תוך מתן הסבר מפורט מה הוא שינוי הנסיבות שהוביל לבקשתה למשוך בקשתה מיום 12/12/2019 ומהם הם גורמיו.

כמו-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון בהול בסעדים הנדרשים להבטחת יישומו של צו הביניים בידי כל האמונים על קיומו מכאן – ולהטלת הסנקציות והחסמים הנדרשים על כל המונע בידם לעשות כן. כל זאת, על מנת לשמר את יכולתה של האסדרה הישנה להתקיים ולספק את הנדרש לעשרות אלפי חולים קשים התלויים בה ובהתאם לצו הביניים מיום 06/10/2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05/12/2019, ובכדי למנוע פגיעה נוספת הן בחולים קשים אשר נותרים בלא כל טיפול רפואי זה חודש שלישי ברציפות – והן בחקר האמת בגין קיום חשש לשיבוש הליכי משפט.

ביהמ"ש הנכבד מתבקש לקבל תגובה זו לאור כל הנימוקים הנפרשים כלהלן.

ואלו נימוקי תגובת העותרת להתנגדותה זו:

א. רישא מילין:

1. ביום 12.12.2019 המשיבה 9 (להלן: "חברת קנדוק") הגישה, ביחד עם המשיבה 10 – פוקוס צמחי מרפא בע"מ היא חברת IMC (להלן: "חברת IMC") - בקשה "בהולה" כהגדרתן, למתן הוראות למשיב 1 ולקיום דיון דחוף בנוגע לדרך יישומו של צו הביניים. זאת כשבגוף הבקשה ציינו משיבות אלו, כי המשיב 1 מונע מהן לקיים את הוראות צו הביניים מיום 6.10.2019 – הוא הצו השיפוטי המחייב (להלן: "הבקשה המשותפת מיום 12.12") – וזאת מאחר ומונע מהן לפעול בהתאם להליכי הייצור, האריזה והשינוע שנהגו במסגרת האסדרה הישנה שעל המשכה מורה צו הביניים כאמור.

2. לבקשתן המשותפת מיום 12.12 צירפו המשיבות 9-10 כאמור, את נספחים 1, 2, 3 כלהלן:

נספח 1 – העתק התוספת להחלטת הממשלה

נספח 2 – העתק פניית המשיבות מיום 10.12.19 אל משרד הבריאות

נספח 3 – העתק מכתב משרד הבריאות מיום 11.12.2019.

3. בעקבות כך, ובהתאם להחלטת כב' ביהמ"ש מיום 12.12.2019, נאלצה העותרת להגיש תגובתה, באשר עיקר עניינה הוא בקיום צו הביניים מיום 06/10/2019 למען יתאפשר מתן הטיפול הרפואי בקנאביס לנוקקים וזכאים לו – ואשר נותרו בלעדיו זה החודש השלישי ברציפות – מהר ככל האפשר, ומשכך חפצה בהסרת כל חסם לקיומו של צו זה בכל הקדם אפשרי. משכך, מיהרה וטרחה להוכיח בראיות חפציות של ממש את העובדה לפיה המשיב 1 אכן מפר את הצו השיפוטי המחייב, וביקשה כי לאור של ראיות יחיל כבוד בית המשפט על המשיב 1 את פקודת ביזיון ביהמ"ש - אותה השהה בסעיף 3 להחלטתו מיום 05/12/2019.

העתק החלטת ביהמ"ש מיום 12.12.2019 לשם הנוחות והסדר רצ"ב כנספח א' לתגובה זו.

נספח א'

4. למען תדד היטב, לאחר שהמשיבה 9 הגישה בקשה משותפת ביחד עם המשיבה 10, ולאחר שהמשיבה 9 גם פנתה למשרד הבריאות, המחלקה המשפטית, ולמנהל היק"ר, מג"ר לנדשפט, ביום 10.12.19 ולאחר שזו קיבלה מענה מהמחלקה המשפטית של משרד הבריאות ביום 11.12.19, רק לאחר כל זאת – ולאורה של תשובת המשיב 1 מיום 11/12/2019 כאמור, הגישה המשיבה 9 את הבקשה המשותפת כאמור – אליה צורפה תשובת המשיב 1 מיום 11/12/2019 כנספח ג'.

5. דא עקא, שלפתע פתאום ובחלוף מספר ימים ספורים, הגישה המשיבה 9 - והיא בלבד - בקשה המבקשת לחזור בה מבקשתה המשותפת עם המשיבה 10 מיום 12.12, וזאת מבלי שהיא מנמקת את החזרה שלה מהבקשה - ומבלי שהיא מסבירה באופן נהיר מה הוא שינוי הנסיבות המצדיק את חזרתה מבקשתה כאמור.

ודוק: בבקשתן המשותפת מיום 12/12/2019 טענו המשיבות 9-10 כי בלא שיתיר להן המשיב 1 - הוא הרגולטור המחזיק ברישיון העיסוק עבור המשיבות 9-10 ברצותו יתן וברצותו יקח - את הייצור, האריזה והשינוע בהתאם לנהוג במסגרת האסדרה הישנה, הרי שלא יעלה בידן לקיים את צו הביניים מיום 06/10/2019, ומשאינן רוצות להימצא בביזיונו - ביקשו הן מכבוד בית המשפט להורות למשיב 1 להתיר להן לעשות כן, קרי לשוב ולייצר, לארוז ולשנע בהתאם להסדרים שנהגו במסגרת האסדרה הישנה, וזאת למשך תקופת צו הביניים וכל עוד הוא בתוקף.

למיטב ידיעת העותרת, לא התיר המשיב 1 למשיבות 9-10 או למי מהגורמים העוסקים במסגרת האסדרה הישנה את הייצור, האריזה והשינוע בהתאם לתקניה - ועודנו בעת כתיבת שורות אלו מחייב לעשות כל אלו במסגרת תקניה האסדרה החדשה בלבד.

משכך, לא ברור לעותרת כיצד כעת, לפתע, יש בידיה של המשיבה 9 לעמוד בקיומו של צו הביניים, מבלי שיתיר לה המשיב 1 את הייצור, אריזה ושינוע במסגרת תקני האסדרה הישנה, כשאף לפני חמישה ימים בלבד היה הדבר כה בלתי אפשרי עד שנאלצה המשיבה 9 לפנות לפתחו של כבוד בית משפט זה לקבלת סעד !?

תמוהה עד מאוד התנהגותה של המשיבה 9 בעניין זה.

ב. ציר הזמן בגין התנהלותה של המשיבה 9 המעלה תמיהה, בלשון המעטה:

7. טענת העותרת, ומבחינתה בהיבט על ציר הזמן להתרחשויות האירועים השונים, מתקיים חשש כן ואמיתי המעלה סימני שאלה קשים באשר באשר לניסיון חמור לשיבוש הליכי משפט ושיבוש חקר האמת, חשש אותו מבקשת העותרת להביא לתשומת ליבו של כבוד בית המשפט על מנת שיתאפשר בידו קיום משפט אמת וצדק.

7.1 ביום 10.12.19 פנתה המשיבה 9 ביחד עם המשיבה 10 במכתב באמצעות בא כוחן למשרד הבריאות, המחלקה המשפטית ולמנהל היק"ר, מג"ר לנדשפט, וזאת לשם קבלת הנחיות לצורך יישום החלטת בג"ץ מיום 5.12.19, וזאת כדי שהמשיבה 9, בין יתר החברות הפונות, תוכל לעמוד בהחלטת ולקיימה. בבקשתן (וראו נספח 2 לבקשתן למתן הוראות מיום 12.12.2019), טענו המשיבות 9-10 גם יחד כי: "בנסיבות הקיימות, הפרשנות הסבירה והמקיימת, שתאפשר לספק למטופלים קנביס רפואי ב"תנאי ההספקה" שהיו נהוגים לפי האסדרה הישנה, היא שמרשותי יפעלו בהתאם לרישיונות העיסוק בקנאביס רפואי שהוענקו להן לפי האסדרה הישנה, כך שיתאפשר להן לבצע אריזה ומכירה של מוצרי NON-GMP (תוך שימוש בחומרי גלם שיוצרו לפי GAP), למטופלים שהחלטת בית המשפט חלה עליהם."

לא רק זו, אלא שלבסוף קבעו נחרצות כי "בכדי שניתן יהיה לספק מוצרים בתנאי ההספקה של האסדרה הישנה, יש לאפשר פעולה לפי האסדרה הישנה, על כל הכרוך בכך. לשם כך, ועל מנת

שמרשותי לא יימצאו מפרות את החלטת בית המשפט (או את הוראות האסדרה), על משרד הבריאות להאריך תוקף רישיונות העיסוק בהתאם לאסדרה הישנה או להעניק רישיונות חדשים"

(קו תחתון לא במקור, של הח"מ)

7.2 ביום 11.12.19 הגיב עו"ד שרונה עבר-הדני, מהמחלקה המשפטית של משרד הבריאות ועל דעת מנהל היק"ר, מר מג"ר לנדשפט, ולפיה דחתה את דרישת המשיבות 9-10 להתיר בידן את הייצור, האריזה והשינוע של הטיפול בקנאביס רפואי במסגרת הנהוגה באסדרה הישנה – דחייה נחרצת: "קבלת הנחיות אילו הוראות מההסדרה החדשה אינן תקפות לצורך מימוש החלטת בית המשפט – לאור המפורט לעיל – אין מקום בעת הזו לכל חריגה מהקיימים." (ראו סיפא נספח 3 לבקשה המשותפת מיום 12.12.19 כאמור)

(קו תחתון לא במקור, של הח"מ)

7.3 ביום 12.12.2019, ובעקבות הבהרת משרד הבריאות מיום 11.12.2019 כאמור, הגישו המשיבות 9-10 בקשת משותפת נוכח דחיית משרד הבריאות את בקשתן, תוך שטוענות כי הדבר מותרות בלא כל דרך לקיים את צו הביניים מיום 06.10.2019 בפועל – ומבקשות את אותה הבקשה לה סירב המשיב 1, היינו את השבת יכולתן לייצר, לארוז ולשנע במסגרת הנהוג באסדרה הישנה, כסעד הכרחי מכבוד בית המשפט על מנת שיתאפשר בידן קיום צו הביניים שניפק.

7.4 העותרת כאמור הגישה תגובתה ביום 16.12.2019 לבקשה המשותפת למשיבות 9-10 מיום 12.12.2019, וחשפה אף היא ראיות חפציות התומכות בטענות המשיבות 9-10, ומלמדות כי המשיב 1 ממשיך ועושה כל שאל ידו לסיכול מימוש וקיום צו הביניים מיום 06.10.2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05.12.2019.

7.5 אלא שביום 17.12.2019 חזרה בה לפתע המשיבה 9 – והיא לבדה – מבקשתה המשותפת עם המשיבה 10 למתן הוראות מיום 12.12.2019, וזאת תוך שהיא מציגה תכתובת תמוהה מיום ה-15.12.2019 בינה ובין המשיב 1. ויודגש, כי אכן בינה ובין המשיב 1 התנהלה התכתובת – באשר המכתב מאת המשיבה 9 למשיב 1 מיום 15.12.2019 – אשר יצא מידיה של המשיבה 9 עצמה ישירות ולא באמצעות בא-כוחה כשם שיצא המכתב המשותף לה עם המשיבה 10 מיום 10.12.2019 – אשר זה יצא על ידי בא כוחה.

7.6 ודוק: בפנייתן של המשיבות 9-10 מיום 10.12.2019 באמצעות בא-כוחן למשיב 1, שכותרתה "פנייה דחופה לצורך קבלת הנחיות לצורך יישום החלטת בית המשפט בבג"ץ 2335/19", פתחו השתיים את דבריהם במילים הבאות:

"3. בפניה זו לא נתייחס לפגיעה הצפויה במטופלים, בחסרון הכיס למגדלי הקנאביס הרפואי, לפגיעה בעיסוק ובקניין, לשיבוש ולכאוס המוחלט, שאנו מניחים שמוכר לכם, השורר בימים אלו בשוק הקנאביס רפואי."

היינו, שבמסגרת בקשתן למשיב 1 לשוב ולייצר, לארוז ולשנע את הטיפול בקנאביס רפואי במסגרת תנאי האסדרה הישנה, חששו המשיבות 9-10 – גם אם לא המשיב 1 – מחסרון כיס שיגרם להם באם הדבר לא יותר להם בידו.

7.7. אלא שראה איזה פלא, כי במכתבה של המשיבה 9 – שנשלח ישירה מעימה ולא באמצעות בא-כוחה - ביום 15.12.2019 - מסכימה היא לפתע ולכאורה מעצמה, בלא כל עידוד וסיבה נראית לעין, "לספק גם מוצרי GMP במחירי אסדרה ישנה" וזאת מאחר ו"מלאי מוצרי-NON GMP אינו יכול לספק את מלוא היקף מטולי האסדרה הישנה".

דווקא: נתח ארי מהחלטתו של כבוד בית המשפט מיום 05.12.2019 במסגרתה ניפק צו על תנאי המצרף את ועדת המחירים כמשיבה 11 לעתירה מושא התגובה דנן, נבע מן העובדה כי מוצרי האסדרה החדשה יקרים עשרות מונים מאלו של האסדרה הישנה – בין היתר בשל ההשקעות הנדרשות לשם קבלת התקינה במסגרת האסדרה החדשה וכן בגין ריבוי החוליות שעוברת התוצרת אשר יוצרות כשל שוק מובנה – דבר שהוא אינו תקין בעליל, ואף יוצר אפליה גסה בין מטופלים, בין המטופלים בעלי הרישיונות הישנים ולבין אלו החדשים באופן המנוגד לחוק. משמע, במכתבה הישיר של המשיבה 9 למשיב 1 - הסכימה המשיבה 9 מעצמה ובלא כל עידוד למכור מוצרים יקרים במחיר האסדרה הישנה – ולטענתה לצאת "בחסרון כיס" לכאורה, וזאת חלף המתנה להחלטתו של כבוד בית המשפט שייתכן ויכלה להעניק בידיה סעד אשר ימנע הפסד לכאורי זה.

7.8. אירועים אלו מעלים תמיהות קשות, ובעיקרן:

א. מה השתנה בין יום ה-10/12/2019 בו טענה המשיבה 9 בפני המשיב 1 כי אינה יכולה לעמוד בקיום צו הביניים מיום 06/10/2019 בלא שיותר לה לשוב לייצר, לארוז ולשנע במסגרת תנאי האסדרה הישנה, ליום ה-17/12/2019 בו פתאום מודיע היא לכבוד בית המשפט כי אינה זקוקה יותר לסעד זה לשם קיום צו הביניים? וליתר דיוק, מה קרה בין יום ה-10/12/2019 בו הבהירה המשיבה 9 בפני המשיב 1 כי אינה יכולה לעמוד בקיום צו הביניים מיום 06/10/2019 בלא שיותר לה לשוב לייצר, לארוז ולשנע במסגרת תנאי האסדרה הישנה, ליום ה-15/12/2019 בו הודיעה המשיבה 9 למשיב 1 לפתע כי תקיים את צו הביניים גם בלא שיתיר לה לייצר, לארוז ולשנע במסגרת האסדרה החדשה?

ב. מדוע לפתע מסכימה המשיבה 9 למכור את מוצרי האסדרה החדשה במחירי האסדרה הישנה – כאשר המדובר בפערים של מאות אחוזי רווחים כידוע? זאת, כאשר טרם התחייבה בכך בדין – מאחר וכבוד בית המשפט טרם החליט בבקשתה מיום 12.12.2019 - והיה בידה להמתין ולראות האם יתקבל בידה הסעד אשר יאפשר בידה להימנע מכך ולקיים את צו הביניים מבלי לכאורה למכור מוצרים יקרים בזול? ואם יכולה להרשות לעצמה המשיבה 9 למכור את מוצריה אשר יוצרו במסגרת האסדרה החדשה במחיר של האסדרה הישנה, מדוע – ובמקביל – מוכרת אותם כעת בבתי המרקחת במחיר היקר במאות אחוזים ממחירים במסגרת האסדרה הישנה?

ג. מדוע לא יידעה המשיבה 9 את כבוד המשפט בדבר המכתב אותו שיגרה למשיב 1 ביום 15.12.2019 אף יום אחרי, כשהיא מודעת להחלטת בית המשפט המורה על הגשת תגובות לבקשתה מיום 12.12.2019 עד ליום 16.12.2019 – ובכל זאת מותירה לצדדים להגיש תגובות אלו ביום ה-16.12.2019 ביודעה כבר ב-15.12.2019 כי בכוונתה למשוך את בקשתה מושאת תגובות אלו !!

ד. מדוע נעשתה פנייתה הראשונה של המשיבה 9 למשיב 1 באמצעות בא-כוחה, אולם כשביקשה לכאורה, כך נראה, להתכופף בפני רצונותיו, עשתה זו כמעט בהיחבא – ובמישרין ולא באמצעות בא-כוחה ?

8. הדברים כאמור תמוהים ביותר, לאור "יחסי המרות" הברורים הקיימים בין המשיב 1 שהינו הרגולטור האמון על מתן רישיונות העיסוק בתחום הקנאביס הרפואי ובין המשיבה 9 הנזקקת להיתר מאת המשיב 1 לשם קיום עסקיה, ומעלים חשש כבד, כי מידע באשר לאינטרסים השונים של המשיבים 1 ו-9, והנוגעים במישרין לקיומו – וליתר דיוק אי קיומו – של צו הביניים מיום 06/10/2019 בידי שניהם - מוסתר מעיני כבוד בית המשפט וצדדי העתירה השונים, באופן שעשוי לגרום לעיוות דין. שאחרת, אין כל הסבר הגיוני וסביר המתקבל על הדעת – אף לא על כל אדם פשוט המנהל עסק קטן – לתמיהות והשאלות הקשות העולות מהתנהלותה של המשיבה 9 בשבע האחרון, אדרבה ממוכנתה לטענתה היא לצאת בחסרון כיס על ידי שתווטר על הצורך בהשבת ההיתר לייצור, אריזה ושינוע בתנאי האסדרה הישנה לידיה – וחלף זאת תסכים למכור מוצרים יקרים במחיר נמוך ובלא כל תמורה חלופית משלימה נראית לעין.

9. לאור האמור, מבקשת העותרת כי יורה כבוד בית המשפט למשיבה 9 ליתן נימוק והסבר מפורט בבקשתה מיום 17/12/2019 לחזור בה מבקשתה מיום 12/12/2019, וביתר דיוק כי יורה למשיבה 9 ליתן מענה מפורט לשאלות אשר פורטו בסעיף 7.8. דלעיל, וכן להסביר כיצד בכוונתה לעמוד בצד הביניים בלא קבלת הסעד המבוקש בבקשתה מיום 12/12/2019 – ומדוע חזרה בה מבקשתה זו ובחרה במסלול אשר לכאורה ולטענתה הוא עשוי ויגרום לה הפסד.

10. כמו כן, מתבקש כב' ביהמ"ש הנכבד להורות למשיבה 9 ולמשיב 1 לרבות מנהל היק"ר לחשוף את התכתבות המלאה ביניהם לרבות תשובתו של משרד הבריאות למכתבה של המשיבה 9 מיום 15.12.2019, אם אכן נענתה, וזאת ע"מ למנוע כל שיבוש חקר האמת בהליך משפטי דנן !

11. יובהר: בידי העותרת סיבות כבדות לחשוש כי החברות המגדלות במסגרת האסדרה הישנה – ואשר תלויות לשם יכולתן להשתלב במסגרת האסדרה החדשה ברישיון הניתן להן מידי המשיב 1 – מצויות תחת לחצים כבדים מעם המשיב 1, אשר כל מבוקשתו הוא יישומה של האסדרה החדשה באופן מיידי והכדחתה של הישנה לאלתר – כפי שהוכח בכל כתבי בית הדין שהגישה העותרת מעם ניפק כבוד בית המשפט את צו הביניים ביום 06/10/2019 – ואשר מימושו של צו הביניים בידי המגדלות שפעלו באסדרה הישנה משמעותו עיכוב מהותי לתוכניותיו אלו של המשיב 1.

12. למען באר היטב, מן הראוי לציין כאן, כי כל החברות בתחום הקנאביס חיותן נובע אך רק מעצם קבלת הרישיון היתר ממשרד הבריאות לעסוק בתחום זה. ללא רישיון ממשרד הבריאות לעסוק בתחום הקנאביס אף חברה לא יכולה לעסוק בתחום בין בייצור, בין בגידול וכיוצא בזה. הדבר, יוצר קרקע פוריה לקיומם של יחסי תלות העשויים לפגוע בחקר האמת ההכרחי להתנהלותו של כל הליך משפטי בכלל – ולכזה העוסק בדיני נפשות בפרט.

13. לפיכך, ולשם הבטחת המשך אספקת הטיפול בעבור החולים הזקוקים לו בהתאם לצו הביניים מיום 06/10/2019 מכאן – דבר שבועדאי ימנע לו ישלל רישיונה של אילו מן המגדלות הפועלות במסגרת האסדרה הישנה – ולמען ישמר משפט צדק ויתאפשר חקר האמת מכאן, וליתר דיוק על מנת למנוע את השלכותיו של ניגוד העניינים הבולט בין המשיב 1 למשיבת 10-3 בעתירה מושאת הבקשה דנו, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון בהול בסעדים הנדרשים להבטחת יישומו של צו הביניים בידי כל האמונים על קיומו מכאן - ולהטלת הסנקציות והחסמים הנדרשים על כל המונע בידם לעשות כן. כל זאת, על מנת לשמר את יכולתה של האסדרה הישנה להתקיים ולספק את הנדרש לעשרות אלפי חולים קשים התלויים בה ובהתאם לצו הביניים מיום 06/10/2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05/12/2019, ובכדי למנוע פגיעה נוספת הן בחולים קשים אשר נותרים בלא כל טיפול רפואי זה חודש שלישי ברציפות - והן בחקר האמת בגין קיום חשש לשיבוש הליכי משפט. וכל זאת, על מנת לשמר את יכולתה של האסדרה הישנה להתקיים ולספק את הנדרש לעשרות אלפי חולים קשים התלויים בה ובהתאם לצו הביניים מיום 06/10/2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05/12/2019, ובכדי למנוע פגיעה בחקר האמת וחשש לקיום של שיבוש הליכי משפט.

14. ויובהר, כי דה פקטו, רובם המוחלט של המטופלים בקנאביס רפואי הזכאים לרכוש את הטיפול במסגרת האסדרה הישנה בהתאם לצו הביניים כאמור – אינם יכולים עדיין לעשות כן, באשר השירות אינו נגיש בעבורם בידי רובן המוחלט של החברות כפי שהובא בפני כבוד בית המשפט – בין משום שטרם נפתח לציבור כלל ובין משום מחסור בכ"א או מלאים וזמני המתנה ממושכים, ובכלל זאת בקרב המשיבה 9. משכך, הרי שבקשתה של המשיבה 9 למשוך את בקשתה מיום 12/12/2019 – אותה בקשה שלדבריו באה כדי לאפשר בידי לקיים את צו הביניים – בקשה זו מבקשת המשיבה 9 למשוך בעודה ממשיכה ומפרה את צו הביניים.

15. אין חולק כי כל אחד מן החברות המשיבות בעתירה וכן החברות הפועלות במסגרת האסדרה הישנה ככלל, פועלות מכח רישיון שהוענק בידן בידי המשיב 1 – ואשר בידו להתירו בידן או לשלולו מהן. יתר על כן, שבשל הערכות כל אחת מהן לדרישות האסדרה החדשה נדרש רישיון זה לחידוש בהתאם לעמידתן בתקניה והנחיותיו של המשיב 1, ומשכך מצוין הן בחלקן על קו התפר הנוגע בהליך חידוש זה – היינו שרישיון העיסוק במסגרת האסדרה החדשה עדיין איננו מובטח לכלל החברות הפועלות במסגרת האסדרה הישנה כרגע.

16. עוד אין חולק, והדברים הובאו בלא כחל וסרק בפני כבוד בית משפט זה הן בידי העותרת והן בידי המשיב 1 עצמו, כי המשיב 1 מעוניין בכל מעודו בהחלת האסדרה החדשה לאלתר ובלא כל שהות – והשבתה עד כדי הכדחתה של האסדרה הישנה באופן מיידי, ואף פעל ליישב אותה ממשאבי פעילות באופן אשר הצריך את התערבותו של כבוד בית משפט זה במסגרת צו הביניים שניפק ביום 06/10/2019 ובמסגרת החלטתו מיום 05/12/2019.

ויובהר, כל זאת תוך שהמשיב 1 ומנהל היק"ר ברגל גסה מבזים את החלטות ביהמ"ש ועושים דין עצמי כעולה על רוחם, ממש כך, ולכן לא בכדי פנו המשיבות 9 ו 10 בבקשתם המשותפת מיום 12.12. וציינו בבקשתם כי המשיב 1 הוא שמסכל את צו הביניים והוא אשר מונע מהן לקיימו.

17. צו הביניים מיום 06/10/2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05/12/2019, משמעותה כי החברות הפועלות במסגרת האסדרה הישנה חייבות הלכה למעשה לפעול בניגוד לרצונו המפורש של המשיב 1 – ולהמשיך לפעול במסגרת האסדרה הישנה על אף שאיפתו להכחידה באופן מיידי. מצב זה מציב במעין עמדת "בין פטיש לסדן", כשמחד הן עלולות להמצא בביזיון בית המשפט באם לא יקיימו את צו הביניים – כפי שאכן מצויות הן הלכה למעשה ברובן כעת (וכמפורט בפני כבוד בית המשפט בבקשות העותרת מימים 06/11/2019 ו-28/11/2019 ותגובתה למדינה מיום 11/12/2019) – ומנגד באם יקיימו חשופות הן לסנקציות מאת המשיב 1 מאחר ומתנהלות שלא כרצונו וממשיכות את קיומה של האסדרה הישנה בניגוד לדעתו המוצהרת וניסיונותיו למצנוע זאת.

18. במאמרה "אינטרסים נוגדים וניגוד אינטרסים במשפט המנהלי" כותבת כבוד שופטת בית המשפט העליון דפנה ארז-ברק:

"מאחר שההחלטה המנהלית אמורה לאזן בין אינטרסים, יש לוודא שהמחליט אינו אדם שיש לו נטיה לכיוון אחד מן האינטרסים הצפויים להיות מושפעים על ידה. במקרים רבים אין כלי הערכה שמאפשר לקבוע בדיעבד אם החלטה שהתקבלה מבטאת את האיזון הראוי ביותר בין האינטרסים. ולכן המניעה הפרוצדוראלית שעניינה איסור על מעורבות של בעל אינטרס בתהליך קבלת ההחלטה חשובה במיוחד.

"במשפט הנוהג אפשר למצוא מגוון ביטויים לאיסור על כך שבעלי תפקידים יהיו בעלי אינטרס בהחלטה. ראשית, וזהו העיקרון הבסיסי, המשפט המנהלי מכיר בעקרון כללי של איסור על המצאות במצב של ניגוד אינטרסים."

(דגשים לא במקור, הח"מ).

19. באותו האופן מציין כבוד נשיא בית המשפט העליון בדימוס השופט ברק במאמרו "ניגוד אינטרסים במילוי התפקיד":

"עקרון היסוד הוא שאסור לו לאדם להמצא במצב שבו "עלול להיות ניגוד אינטרסים". מצב זה מניח קיומם של שני אינטרסים: האינטרס האחד הוא זה הקשור בביצוע הפעולה או התפקיד, המחייב שיקול דעת ענייני ושיקול זה בלבד; האינטרס האחר הוא האינטרס החיצוני לתפקיד – בין אם זה אינטרס כספי ובין אם זה אינטרס שאינו כספי; בין אם זה אינטרס אישי או אינטרס של גוף אחר, כגון מפלגה. האיסור יחול במקום שבין שני האינטרסים הללו קיים ניגוד בפועל, או עלול להיות ניגוד."

"הכלל אוסר על אדם להיות במצב של ניגוד עניינים. האיסור אינו רק על שיקול הדעת עצמו בביצוע הפעולה או התפקיד, האיסור הוא במצב שבו עלול להיות ניגוד עניינים. מטרת הכלל היא למנוע את הרע בטרם יארע. הכלל צופה פני עתיד. אין זה מעלה ואין זה מוריד אם בפועל שיקול הדעת הוא ראוי."

(דגשים לא במקור, הח"מ).

20. בחברה מתוקנת בה האינטרס של הרשות המנהלית המבצעת היה זהה לקיים את הסדר התקין בחברה דמוקרטית – אדרבה לשמור על שלום הציבור עליו היא אמונה, ניתן היה לטעון, כי לא קיים בעניינו ניגוד עניינים – באשר האינטרס של הרשות המנהלית היה קיום צו הביניים וזה היה גובר על כל אינטרס וקדם אחר שהיה לה. אלא שעניי כבוד בית המשפט רואות חזור וראה מזה שלושה חודשים רצופים, כי המשיב 1 – הוא אותה רשות מנהלית עליה חל צו הביניים מיום 06/10/2019 – עושה כל שאל ידו שלא לקיים את צו הביניים ולמנוע קיומו זה אף מאחרים, ולמעשה ממשיך ואוחז בעמדתו לפיה יש להחיל את האסדרה החדשה ולהשבית את הישנה לאלתר – על אף ובניגוד לעמדת כבוד בית המשפט בהחלטותיו כאמור.

לפיכך, ברי כי לבעלי התפקידים במסגרת המשיב 1 הנחיות ההולמות לכאורה את עמדתו שלו – והמתבטאות בהתנהלותו למן יום ה-06/10/2019 – ואשר אינן הולמות את הנחיות כבוד בית המשפט בצו הביניים שהוציא בתאריך זה כאמור. ועם כל הכבוד, צו שיפוטי מחייב גובר על כל הנחיה מינהלית אשר על הרשות לכבד כשם שעל האזרחים לכבד צווים שיפוטיים !

משכך, ברי כי עומד המשיב 1 בניגוד אינטרסים בולט למול כל ספק הבוחר לקיים את צו הביניים מיום 06/10/2019, ובהיותו הרגולטור שברצותו ניתן לספק זה רישיון עסק וברצותו יימנע ממנו - משמעות ניגוד אינטרסים זה הינו אף "יחסי מרות" ו"חשש ממשי לשיבוש חקר האמת והפעלת לחצים אסורים".

21. ולכן, לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון בהול בסעדים הנדרשים להבטחת יישומו של צו הביניים בידי כל האמונים על קיומו מכאן - ולהטלת הסנקציות והחסמים הנדרשים על כל המונע בידם לעשות כן. כל זאת, על מנת לשמר את יכולתה של האסדרה הישנה להתקיים ולספק את הנדרש לעשרות אלפי חולים קשים התלויים בה ובהתאם לצו הביניים מיום 06/10/2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05/12/2019, ובכדי למנוע פגיעה נוספת הן בחולים קשים אשר נותרים בלא כל טיפול רפואי זה חודש שלישי ברציפות - והן בחקר האמת בגין קיום חשש לשיבוש הליכי משפט. וכל זאת, על מנת לשמר את יכולתה של האסדרה הישנה להתקיים ולספק את הנדרש לעשרות אלפי חולים קשים התלויים בה ובהתאם לצו הביניים מיום 06/10/2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05/12/2019 אותם נדרש המשיב 1 והחברות לכבד ולקיים ככתבן וכלשונו של כב' ביהמ"ש נכבד זה, ובכדי למנוע פגיעה בחקר האמת וחשש לקיום של שיבוש הליכי משפט.

מתבקש כב' ביהמ"ש הנכבד לעשות שימוש בסמכותו בסעיף 75 לחוק בתי המשפט, המעניק לבית המשפט את הסכמות ליתן כל סעד, וכהאי לישנא קובע סעיף 75:

"כל בית משפט הדין בענין אזרחי מוסמך לתת פסק דין הצהרתי, צו עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו".

ג. חשיבותו המכרעת של גילוי ראיות מלא לניהולו התקין של הליך משפטי – ושימור עקרון "חקר האמת מעל הכל":

22. במתח הקיים בין פרטיות וחובת החיסיון לבין חובת הגילוי לצורך חשיפת האמת במשפט, דווקא עשוי לגבור הערך של חשיפת האמת במשפט. בפרט בעידן של היום בו – קיימת ירידת הפרוצדורה ועליית הערכים, אשר ערך האמת וחקר האמת - הוא עיקרון העל במשפט וכך גם עשיית הצדק.

23. הנה כי כן עולה גם עולה, כי הרצון לנהל משפט באופן יעיל ומהיר חשוב הוא, אולם יש לזכור כי סדר הדין אינו אלא אמצעי להשגת היעד של עשיית משפט צדק, ואין להפוך את האמצעי למטרה בפני עצמה.

24. כן ובנוסף לא נתעלם מהמגמה המאפיינת את בתי המשפט לפיה נזנחים הליכים ופרוצדורות לטובת שיקולים ערכיים:

*** ראה בעניין זה מאמרו המאלף פרופ' מ. מאוטנר, ירידת הפורמליזם ועלית הערכים במשפט הישראלי, עיוני משפט, תשנ"ג, 503.

25. גם פרופ' אהרן ברק בספרו "שיקול דעת שיפוטי", תשמ"ז-1987 ועוד בטרם חקיקת חוק יסוד כבוד האדם וחירותו שעה שהוא מדבר על תפקידו של השופט כותב על המתח שבין דווקנות לבין שיקול דעת שיפוטי וכך מובא בעמ' 25:

"גישתו של מונטיסקיה לפיה השופט הוא אך "הפה" החוזר על לשון החוק, שוב אינה מקובלת, והגישה "המכניסטית" לשיפוט אבד עליה הכלח..."

26. מפאת ריבויים של הדוגמאות המחזקות גישה זו ובכדי לא להלאות את בית המשפט בדברים ידועים הרי שנפטור עצמנו אם נביא את דבריו של פרופ' דוד שוורץ שהיטיב לסכם את המהפכה שהחלה במשפט הדיוני, בספרו "סדר דין אזרחי – חידושים, תהליכים ומגמות", תשס"ז-2007, וכך הוא מסכם בעמ' 35:

"דא עקא שהתפתחויות שהתחוללו במשפט המהותי בישראל השפיעו כאמור גם על התפתחות המשפט הדיוני. מעתה תחום הדין האזרחי לא נתפס עוד כענף טכני של המשפט, המעביר מסרים מדויקים לנזקקים לו, אלא הוא משמש כנקודת מפגש וכבבואה לזכויות אדם ולערכים הגלומים בהן, שמתפקידו של בית המשפט להגן עליהם..."

27. ולכן, הגם ואדרבה, שבעניינו, חשפה המשיבה 9 עיקר התכתבויותיה, ונדמה כי אף מתבקש הוא כי תחשוף את כולן – ובדגש על התשובות שנתקבלו מאת המשיב 1 בידיה ובכל אמצעי מדיה מקובל – שאחרת יהוו ההתכתבויות שכן חשפה מידע חלקי שיש בו כדי הטיית האמת – ואין ליתן יד לכך, נוכח העובדה שעיקרון חקר האמת ועשיית הצדק במשפט הוא עיקרון על לו זכאי כל בעל דין הפותח בהליך משפטי, שכן ביהמ"ש ובפרט בג"ץ כשמו כן הוא אמון הוא על האמת ועל עשיית הצדק, ואלפי

אזרחים חולים שמים מבטחם באמון בג"ץ בעשיית מלאכת צדק בפרשה מעוותת זו אשר הביאה לפגיעה קשה בחולים הקשים ביותר של מדינת ישראל, אשר רבים מהם מצויים היום ללא תרופתם, ללא הזנים המתאימים להם, תוך פגיעה גסה ברצף הטיפולי שאיזן אותם במשך שנים רבות.

28. יפים לעניינו דברי **כבוד שופט בית המשפט העליון אשר גרוניס** (רע"א 6715-05 מחסני ערובה נעמן בע"מ נגד איזנברג ואח'):

"על החשיבות שביסוד הליכי גילוי ועיון במסמכים, הן כאמצעי להגברת היעילות וההגיונות הדיונית והן לצורך חתירה לחקר האמת, עמד בית המשפט לא אחת בעבר. כפי שנאמר ברע"א 4234/05 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' פלץ (טרם פורסם):

"המטרה של הליכי גילוי ועיון הינה להביא לכך שההליך העיקרי יתנהל בקלפים גלויים, כאשר כל צד יודע מראש מהם המסמכים שבידי הצד האחר, ואשר יש בהם כדי לחזק את עניינו של הצד האחר או להחליש את עניינו של זה. כך תימנע הפתעה של הצד שכנגד במהלך ההוכחות ויקטן החשש שהפתעה כאמור תוביל לעיכובים בשמיעתו של המשפט (רע"א 4249/98 שמעון סוויסה נ' הכשרת הישוב-חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נה (1) 515, 520). ניהול שלב ההוכחות באופן שכל אחד מבעלי הדין מודע לחומר שבידי יריבו אף יגביר את יכולתו של בית המשפט בחשיפת האמת"

(דגשים לא במקור, הח"מ).

29. באותו האופן קובעת **כבוד נשיאת בית המשפט העליון השופטת אסתר חיות** (בג"צ 844/06 אונ' חיפה נ' פרופ' אברהם מעוז ואח') כי:

"חשוב להדגיש כבר בפתח הדברים כי ככל שעסקינן בדיון המתנהל במתחם זה, דהיינו בפני אחת הערכאות השיפוטיות הפועלות על פי דין, נקודת המוצא לעניין גילוי מסמכים ועיון בהם היא גילוי מרבי ורחב ככל האפשר של המידע הרלוונטי למחלוקת (ראו: רע"א 4999/95 ALBERICI INTERNATIONAL שותפות רשומה זרה הרשומה בישראל נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 39, 44 (1996) (להלן: עניין ALBERICI); אורי גורן סוגיות בסדר דין אזרחי 194 (מהדורה תשיעית, 2007) (להלן: גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי); ע"ע 482/05 משיח - בנק לאומי לישראל בע"מ, פסקה 4 (טרם פורסם, 22.12.2005) (להלן: עניין משיח); ראו גם: Adrian Zuckerman Zuckerman on Civil Procedure, para. 2.189-2.193 (2nd Ed., 2006) (להלן: Zuckerman)). נקודת מוצא זו נובעת מן העקרונות הכלליים שעליהם מיוסד המשפט ומן התכלית המרכזית של עשיית צדק אותה מבקש ההליך השיפוטי להשיג. עשיית צדק מושתתת על חשיפת האמת ובכך היא משרתת את האינטרס של הפרט המתדיין וכן את אינטרס הציבור להבטיח "תקינות הפעולה של המערכת החברתית כולה..." (ב"ש 298/86 ציטרין נ' בית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין במחוז תל-אביב, פ"ד מא(2) 337, 358 (1987) (להלן: עניין ציטרין); ראו גם: רע"א 1412/94 הסתדרות מדיצינית הדסה עין-כרם נ' גלעד, פ"ד מט(2) 516, 522 (1995) (להלן: עניין הסתדרות מדיצינית הדסה); רע"א 6546/94 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' אזולאי, פ"ד מט(4) 54, 61 (1995) (להלן: עניין בנק איגוד); רע"א 4708/03 חן נ' מדינת ישראל-משרד הבריאות, פסקה 17 (טרם פורסם, 7.11.2005) (להלן: עניין חן); רע"א 2235/04 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' שירי, פסקה 10 (טרם פורסם, 27.6.2006) (להלן: עניין בנק דיסקונט); רע"א 5806/06 עיזבון המנוח נמירובסקי מיכאל ז"ל נ' שימקו, פסקה 6 (טרם פורסם, 13.6.2007) (להלן: עניין נמירובסקי)). חשיפת האמת מותנית בקיום דיון הוגן אשר בו ניתן יהיה לפרוש את מלוא התשתית הראייתית הרלוונטית

ותינתן לכל צד האפשרות להתמודד באופן ראוי עם טענות הצד שכנגד. הכללים הנוהגים לעניין גילוי ועיון במסמכים על פי סדרי הדין במשפט האזרחי (לרבות משפט העבודה) נועדו לשרת חתירה זו לחשיפת האמת וכך גם דיני הראיות הקובעים בין היתר כי ניתן להזמין כל אדם להעיד או למסור ראיה וכי מי שכך הוזמן מחויב לעשות כן כל עוד לא הראה שהדין מכיר בטעם צודק לסירובו (ראו: אליהו הרנון דיני ראיות חלק שני 67 (1985) (להלן: הרנון, דיני ראיות); עניין הסתדרות מדיצינית הדסה, 522; עניין בנק איגוד, 61; עניין בנק דיסקונט, פסקה 10; רע"א 2498/07 מקורות חברת מים בע"מ נ' בר, פסקה ט' (טרם פורסם, 27.6.2007) (להלן: עניין מקורות)).

(דגשים לא במקור, הח"מ).

30. ברי, אם כן, כי לחשיפת כל התקשרות כתובה או אחרת שהתרחשה בין המשיבה 9 למשיב 1 בעניין קיום צו הביניים מיום 06/10/2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 05/12/2019, כמו גם להבהרת נימוקיה והסבריה באשר לנסיבות חזרתה של המשיבה 9 בה מבקשתה מיום 12/12/2019 – ותשובותיה לכל השאלות שעלו בסעיף 7.8 דלעיל, חשיבות ראשונה במעלה להגעה לחקר האמת באשר לגורמים למניעת קיומו של צו הביניים מיום 06/10/2019 והסרתם מלהוות עוד מכשול לקיום צו זה. בוודאי, שלאור העובדה כי צו זה אינו מקוים הלכה למעשה זה למעלה מ-74 (!) ימים רצופים – הלא שבחשיפת הגורמים לכך ישנו משום קידום הליכי הביזיון בפרט והליכי העתירה בכלל העומדים תלויים בפני כבוד בית משפט זה.

ד. לסיכום:

אשר על כן ולאור כל המקובץ לעיל מתבקש כב' ביהמ"ש הנכבד להיעתר לתגובה זו כמבוקש, ולהורות למשיבה 9 להגיש בקשתה נשוא תגובה זו למשיכת בקשתה מיום 12.12.19 כשהיא נתמכת בתצהיר כדין – תוך נימוק ומתן הסבר מפורט מה הוא שינוי הנסיבות שהוביל לבקשתה למשוך בקשתה מיום 12.12.19 ומהם הם גורמיו, וכן תוך חשיפת התקשרויותיה של המשיבה 9 עם המשיב 1 בעניין קיום צו הביניים מיום 06/10/2019 החל מיום 05/12/2019 ועד יום 17/12/2019.

כמו כן, מתבקש בית המשפט לקבוע דיון בהול בסעדים הנדרשים להבטחת יישומו של צו הביניים בידי כל האמונים על קיומו מכאן – ולהטלת הסנקציות והחסמים הנדרשים על כל המונע בידם לעשות כן. כל זאת, על מנת לשמר את יכולתה של האסדרה הישנה להתקיים ולספק את הנדרש לעשרות אלפי חולים קשים התלויים בה ובהתאם לצו הביניים מיום 6.10.2019 והחלטת כבוד בית המשפט מיום 5.12.19, ובכדי למנוע פגיעה נוספת הן בחולים קשים אשר נותרים בלא כל טיפול רפואי החודש שלישי ברציפות – והן בחקר האמת בגין קיום חשש לשיבוש הליכי משפט.

כן, לאור התנהלותו התמוהה של המשיבה 9 והשלכותיה על העותרת, מתבקש כבוד בית המשפט להשית על המשיבה 9 הוצאות לדוגמא, והוצאות משפט בצירוף שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

יסמין מזרחי עו"ד ומגשרת מ.ר. 0050
המלאכה 8 ת.ד. 8565
צ.ה. סגור נתיבה מיקוד 504
טל: 09-773309 פקס: 30914

מרים בריניין עו"ד
מ.ר. 0290

מרים בריניין, עו"ד יסמין מזרחי, עו"ד
באות כוח העותרת

תצהיר

אני הח"מ, דנה בר און הנושא ת.ז. שמספרה 062543764 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב כדלקמן.

1. הנני מנכ"ל עמותת הקנאביס הרפואי ע.ר. 580634582 (להלן: "העמותה"), כמו כן, הנני משמשת כמנהלת הפעילויות בפועל של השדולה למען הקנאביס הרפואי בראשות ח"כ שרון השכל מיום הקמתה.
2. מתוקף תפקדי כאמור לעיל, וכן מתוקף היותי מטופלת בקנאביס רפואי בעצמי, הנני מודעת מהכרות אישית באשר למצוקות השונות בהם נתקלים המטופלים והנזקקים לטיפול בקנאביס רפואי מול הממסד האחראי לאשר מתן טיפול מסוג זה, וכן עוסקת על בסיס יומי מתוקף תפקידי בסיוע למטופלים – החולים הפונים בגין מצוקות אלו לעמותה.
3. האמור בכל הסעיפים שבתגובת העותרת ובבקשה למתן הוראות למשיבה 9 הוא בידיעתי האישית, הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונתי.
4. אני מצהירה כי השם דלעיל הוא שמי, החתימה דלמטה היא חתימתי, וכי תוכן תצהירי זה אמת.

דנה בר און
דנה בר און

אישור

אני הח"מ עו"ד יסמין מזרחי, מאשרת בזאת כי ביום 18.12.2019 הופיעה בפני, הגב' דנה בר און הנושאת תעודת זהות שמספרה 062543764, לאחר שהזהרתי, כי עליה לומר אמת בלבד, וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות הצהרתה דלעיל וחתמה עליה בפני.

בבית המשפט העליון

בג"ץ 2335/19 -

לפני: כבוד המשנה לנשיאה חי מלצר

העותרת: עמותת הקנאביס הרפואי

נגד

המשיבים:

1. משרד הבריאות- שר הבריאות
2. משרד החקלאות-שר החקלאות
3. תיקון עולם
4. בזלת נחשתן בע"מ
5. הסתדרות הרוקחים בישראל
6. ברף אוף לייף ישראל בע"מ
7. ארגון הרוקחות בישראל
8. בטר בע"מ
9. קנדוק בע"מ
10. פוקוס צמחי מרפא בע"מ

בקשה למתן הוראות מטעם המשיבות 8-9 מתאריך 12.12.2019

בשם העותרת: עו"ד יסמין מזרחי; עו"ד מרים בריינין

בשם המשיבים 1-2:

עו"ד רן רוזנברג
 עו"ד רועי בלכר; עו"ד מוהנד נאסר; עו"ד עדי עמיתי

בשם המשיבות 3, 9 ו-10:

- בשם המשיבה 4: עו"ד עופר שפירא; עו"ד טל פרגיון
- בשם המשיבה 5: עו"ד איל פלום
- בשם המשיבה 6: עו"ד רועי פדל; עו"ד יונתן ניסנהויז
- בשם המשיב 7: עו"ד זוהר יהלום
- בשם המשיבה 8: עו"ד רונן ברק

החלטה

המשיבים 1-2 יגישו את תגובתם לבקשה למתן הוראות שבכותרת עד לתאריך 16.12.2019.

העותרת תהיה רשאית להגיש את תגובתה לבקשה הנ"ל, אם תחפוץ בכך, עד לאותו מועד.

ניתנה היום, י"ד בכסלו התש"ף (12.12.2019).

המשנה לנשיאה